

Αρχὴ τῶν

Ω δὲ ὠδέω, ὦ, μέλλω, ὠσω καὶ ὠδήσω· ὁ ἄορις
 πρῶτος ἔωσα· ὁ δὲ ἄπέωσα· ὁ παθη-
 τικὸς πᾶσαι μὲν ἔωσμαι·

Ὡ νέομαι, ὄμαι· ὁ πᾶσαι μὲν ἔωνόμην· ὁ μέλλω
 ὠνήσομαι· ὁ πᾶσαι μὲν ὠνήσομαι καὶ ὠνή-
 σομαι ἀτηκῶς· ὁ δὲ ἔωνόμην·

Ὡ ὠρα, ἄρ· ὁ ὠδέω, μέλλω, ὠδέσω· ἄορις πρῶ-
 τος, ὠράσα καὶ ἠστυκοπιῶ, ὠρα ἢ ὄρω ὠρ-
 σω ὠρα ἀολικῶς·

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

DE CONSTRUCTIONE.

CONSTRUCTIO Græcis non multum ab simi-
 lis est à nostra illa latinorum. Nam Adiectiva in pari
 casu adiunguntur substantiuis, Relatiua iis nominibus
 quorum agunt respectum, Substantiua genitiuos flagi-
 tant ex hiis rebus quæ possidentur aut alio quouis mo-
 do illis attinet, Datiuos autem amicitiae, æqualitatis cō-
 trarietatis, aut similitudinis, Accusatiuos item per sy-
 necdochen, quanquã Græcis hoc postremum sit fami-
 liarius, Abhorret autem à latinitate quod nominatiui
 plurales neutri generis cū singularibus uerbis copu-
 lantur, ut τῆς τεῖα ἐδ' ὄκει εἶναι, Id quod in aliis quo-
 que gene